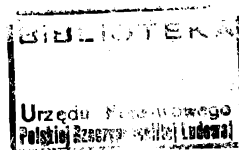

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23451.

Kl. 76 c, 31.

Kalle & Co. Aktiengesellschaft
(Biebrich nad Renem, Niemcy).

D o l d 5/00

Sposób wytwarzania nitek połyskujących.

Zgłoszono 16 lutego 1933 r.

Udzielono 6 lipca 1936 r.

Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania nitek połyskujących, wykazujących grę światła w postaci kropek oraz mających zastosowanie przy wyrobie artykułów fantazyjnych.

W celu osiągnięcia nowego rodzaju efektów połysku stosowano już do wyrobu tkanin i artykułów mody nitki bawełniane, wełniane, jedwabne o swoistych efektach połyskowych, które osiągnęto przez merceryzację lub zapomocą środków, zmieniających powierzchnię nitek. Nowe efekty pod względem połysku osiągnęto zapomocą zwykłych surowców włókienniczych w ten sposób, iż przędzono lub skręcano nitkę z różnych surowców o różniącym się od siebie połysku, np. z wełny i jedwabiu. Nitki, wytworzone tą metodą, po sporządzeniu z

nich tkanin i t. d. nie dały efektów wybitnych.

Wynalazek niniejszy jest znamienny tem, że w celu osiągnięcia na nitkach efektu w postaci błyszczących kropek lub gry światła przy wyrobie nitek zamiast włókien o zwykłych kształtach stosuje się włókna o kształcie kanciastym, np. trój- lub czterograniastym.

Stwierdzono, że nitki, przędzone wyłącznie z włókien, w ten sposób ukształtowanych lub zmieszanych ze zwykłymi surowcami, np. wełną, dają efekt w postaci połyskujących lub posiadających grę światła punktów lub linii śrubowych, które występują na gotowych tkaninach, umożliwiając w ten sposób wytwarzanie artykułów mody i tkanin fantazyjnych o nowych

efektach swoistych. Można przytem osiągnąć efekty swoiste, przedząc ze sobą włókna rozmaicie zabarwione. Włókna kanciaste, służące do przeprowadzenia sposobu według wynalazku, mogą być wytworzone z wodzianu błonnika, estrów błonnikowych, eterów błonnikowych, z fibroiny i innych materiałów, które były dotychczas stosowane do wyrobu włókien. Włókna mogą posiadać taką samą grubość, jak i znane włókna o zwykłym kształcie. Można jednak stosować włókna znacznie grubsze, których wymiar przekroju przynajmniej w jednym kierunku może wynosić 0,1 — 0,2 mm, gdyż, jak stwierdzono, grubsze te włókna można łatwo prząść, co prawdopodobnie należy przypisać temu, że posiadają one ostre krawędzie. Nie zaleca się jednak zwiększać wymiaru przekroju włókien w jednym kierunku znacznie ponad 0,2 mm.

Kształt kanciasty włókien, stosowanych według wynalazku, osiąga się zapomocą obróbki mechanicznej, np. przez tłoczenie lub walcowanie. Z korzyścią można również postępować w ten sposób, że z roztworów materiałów wyjściowych wytwarza się arkusze (folje), które rozcina się na nitki. Rozcinanie to korzystnie jest przeprowadzać w ten sposób, że użyty materiał w stanie suchym lub mokrym układa się

wastwami jedną na drugą, i stos ten tnie się pionowo na cienkie włókna zapomocą krajarki, pracującej podobnie jak krajarka do tytoniu.

Na fig. 2 — 5 rysunku uwidoczniiono tytułem przykładu niektóre przekroje połyskujących włókien kanciastych, jakie stosuje się według wynalazku, a na fig. 6 postać wykonania nitki, utworzonej ze wspomnianych włókien. Fig. 1 przedstawia przekrój używanych dotychczas włókien z jedwabiu sztucznego, a fig. 1a — włókno wełniane.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania nitek połyskujących, znamieny tem, że na nitki przedzie się tylko same włókna kanciaste o wyraźnych krawędziach ostrych, wytworzone z wodzianu błonnika, estrów błonnikowych, eterów błonnikowych, fibroiny lub materiału podobnego, albo zmieszane z włóknami, stosowanemi dotychczas w przędzalnictwie.

Kalle & Co.
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1a

Fig. 1

Fig. 2

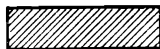

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

